

Dat gaat niet lukken.

Een motorrijder is van naturen een nieuwsgierig beest met een hang naar het onbekende. Ook nu een mens wat ouder wordt, blijft dat nieuwsgierige er, in een gezonde dosis, goed inzitten. Dus als nieuw lid, en op iedere clubavond opnieuw weer de oproepen van Mars en Kees voor het BMW Paasweekend te hebben gehoord, toch weer opnieuw nieuwsgierig wat dit dan wel niet inhoudt.

Echt duidelijkheid kreeg ik niet van de informatie, dus dan toch maar de strijd aan met het thuisfront om met Pasen vrij te krijgen.

Zaterdag rustig aan naar de markt, inschrijven bij Rob en Matthieu. Op ons gemak genoten van een bakje koffie samen met, en dat gebeurt alleen in ons motorwereldje, een oud maatje, een oud dorpsgenoot en naar later bleek de oudste deelnemer. Dus de trend voor het weekend was weer gezet.

En, ik werd blij verrast met een tegeltje bij de inschrijving. Tegeltje? Ja een tegeltje. Een van de oudste gebruiken van Nederland. Zo'n tegeltje met een blijvende herinnering aan een mooi weekend.

En een mooi weekend werd het. Een weekend van oude en nieuwe gezichten. Een weekend met een leuk gesprek met een paar Belgische collega-rijders. Een weekend met een haast wanhopige poging om contact te leggen met een Engelse vriend. Die op mijn vraagje in mijn beste schoolengels een vriendelijk antwoord gaf van tien minuten in het meest erbarmelijke Engels dialect. Uitgesproken met een snelheid van een 1200 S zo vlug dat hij het volgens mij zelf nog niet eens kon begrijpen laat staan een oude Brabantse meubelmaker die blij is dat hij zijn eigen naam een beetje foutloos kan schrijven.

Een weekend van lekker eten en mooie motorkilometers. Ook een weekend van Sjan met haar kaftan. Van Wieger met zijn haast ontroerende liefdesverklaring vol warmte en genegenheid voor het mooie Limburgse land en zijn fantastische, vriendelijke en openhartige bewoners.

Een weekend vol leuke en spannende kampeerverhalen onder barre omstandigheden vol kameraadschappelijk, menselijk lief en leed met een groep vrijgevochten en voor avontuur openstaande motormaten.

Van die ruige kerels die toch ook veel houden van zo iets truttigs als een wandtegeltje van de categorie "Oost West", herrijzend Nederland, en een vriend die met je lacht en grient.

Een weekend perfect georganiseerd door een goed team met een flinke groep vrijwilligers, die beseffen dat hun werk wel vrijwillig maar niet vrijblijvend is. Voor deze groep niets dan goeds.

Ook weer een weekend waaruit weer eens bleek, dat mijn immer grote honger en mijn constante trek naar lekker eten mij weer in de fout bracht door voor mijn beurt weer aan te schuiven voor het tweede rondje Indonesisch.

Een weekend ook waarin Howard zo heerlijk fanatiek, wel haast vastgeplakt zat aan het fotobord in de hoop de hoofdprijs te winnen. In een door Rob goed gemaakte foto puzzel met zelfgemaakte en originele prijzen. En ik weet echt uit ervaring hoe verschrikkelijk veel tijd hij hierin heeft moeten steken. Leuk werk maar zeer tijdrovend. Dat zullen er niet veel doen.

Een weekend waarin Noëlle onvermoeibaar doorging, als een volleerd en door de wol geverfde marktvrouw, haar kraam op te bouwen en haar waar aan het volk te slijten.

Ook een weekend met een heerlijk gesprek met Aart. Een bijzondere vent, die door zijn heel eigen denkwereld de mensen niet alleen leert motorrijden, maar veel belangrijker leert te blijven motorrijden. Een vent die zo heerlijk en met passie kan vertellen van en over de dingen waar hij veel over heeft zitten denken, en die veel verder gaan dan de wereld van het tegeltje in de plee, dat hij in zo'n gesprek dusdanig veel keren van zijn spoor afdwaalt dat daar zelfs met een GPS niet meer naar terug te komen valt. Fantastisch, daar hou ik van.

Een weekend waar ik heerlijk van heb genoten.

En tot slot ook een weekend dat ik achter de gruwelijke ontdekking ben gekomen, dat het mij niet gaat lukken. Ik moet er nog honderd drieëntachtig tegels bij hebben om mijn plee te kunnen betegelen.

Christ